

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

N° 44

Session de 1932-1933

SÉANCE
du 2 février 1933VERGADERING
van 2 Februari 1933

Zittingsjaar 1932-1933

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'avant-dernier alinéa de l'article 6 de la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail.

DEVELOPPEMENT

MADAME, MESSIEURS,

L'avant-dernier alinéa de l'article 6 de la loi sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail — Lois coordonnées des 24 décembre 1903, 3 août 1926, 15 mai 1929, 30 décembre 1929 et 18 juin 1930 — détermine la manière d'établir le salaire de base des ouvriers occupés dans les entreprises atteintes de chômage intermittent, régulier ou irrégulier.

La loi distingue entre l'ouvrier victime d'un accident qui entraîne une incapacité permanente ou la mort et l'ouvrier atteint d'un accident n'entraînant qu'une incapacité temporaire.

Dans le premier cas (accident entraînant incapacité permanente ou la mort) le salaire de base est formé par le salaire effectivement payé, majoré de la rémunération hypothétique afférente aux jours de chômage.

Dans le second cas (accident n'entraînant qu'une incapacité temporaire) le salaire de base s'identifie avec le salaire effectivement payé à l'ouvrier.

« Il a paru, dit l'exposé des motifs de la loi, qu'il convenait de limiter l'application de la règle susvisée (reconstitution du salaire hypothétique) aux seuls accidents ayant entraîné une incapacité permanente ou la mort, car en l'étendant même au cas d'incapacité temporaire, on risquerait d'allouer des indemnités journalières souvent supérieures au demi-salaire quotidien, voire au salaire quotidien entier que la victime gagnait avant son accident.

» Il faut éviter que la victime puisse trouver intérêt pécuniaire soit à provoquer l'accident, soit à prolonger indéfiniment l'incapacité temporaire qui en résulte ».

Il faut modifier le système établi par la loi, système qui

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de voorlaatste alinea van artikel 6 der wet op de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen.

TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

De voorlaatste alinea van artikel 6 der wet op herstel van de schade voortvloeiende uit de arbeidsongevallen — samengeordende wetten van 24 December 1903, 3 Augustus 1926, 15 Mei 1929, 30 December 1929 en 18 Juni 1930 — bepaalt de wijze waarop het grondloon berekend wordt voor de werklieden der bedrijven die nu en dan, regelmatig of onregelmatig, stilliggen.

De wet maakt onderscheid tusschen den werkmán die een ongeval ondergaat, waardoor hij blijvend ongeschikt is tot werken of het leven verliest, en den werkmán die een ongeval ondergaat waardoor hij slechts tijdelijk ongeschikt is tot werken.

In het eerste geval (ongeval die blijvende ongeschiktheid tot werken of den dood veroorzaakt) : wordt het grondloon samengesteld uit het werkelijk betaald loon, verhoogd met het hypothetisch loon voor de werkloosheidsdagen.

In het tweede geval (ongeval dat een tijdelijke ongeschiktheid tot werken veroorzaakt) : komt het grondloon overeen met het loon dat werkelijk betaald wordt aan den werkmán.

De Memorie van Toelichting der wet zegt : « Het scheen goed te zijn de toepassing van vorenbedoelden regel (samenstelling van het hypothetisch loon) te beperken tot de gevallen die blijvende werkonbekwaamheid of den dood veroorzaakt hebben, want wanneer men hem zelfs tot het geval van tijdelijke werkonbekwaamheid moest uitbreiden, dan zou men gevaar loopen dagelijksche vergoedingen te verleenen die dikwijls meer bedragen dan het halve dagloon, ja zelfs meer dan het geheele dagloon dat de getroffene verdiende vóór het ongeval.

» Er moet vermeden worden dat de getroffene geldelijk voordeel zou hebben, hetzij bij het veroorzaken van het ongeval, hetzij bij het noodeloos verlengen van de daaruit voortvloeiende tijdelijke werkonbekwaamheid. »

Men moet het stelsel wijzigen dat door de wet inge-

cause — en temps de crise surtout — un préjudice injustifié aux ouvriers victimes d'accidents n'entraînant qu'une incapacité temporaire.

Ces ouvriers touchent des indemnités dérisoires !

Exemple :

Un ouvrier tourneur gagnant fr. 56.50 par jour, a travaillé pendant l'année qui a précédé l'accident 146 jours, mais a chômé — pour causes indépendantes de sa volonté — 154 jours. Il a gagné fr. 8,248.30 pour les 146 jours de travail. S'il subit une incapacité de travail de dix jours, il touchera dix fois fr. 11.30, soit 113 francs.

Si cet ouvrier avait gagné fr. 28.25 par jour, l'indemnité temporaire totale atteindrait à raison de fr. 5.65 par jour, la somme de fr. 56.50 pour dix jours d'incapacité.

Cet ouvrier ne peut recevoir aucun secours de la mutualité, ni de la caisse de chômage.

Pour mettre fin à cette situation lamentable, il suffit d'appliquer à l'accident n'ayant entraîné qu'une incapacité temporaire, les principes admis par la loi, pour les accidents qui ont entraîné une incapacité permanente ou la mort.

C'est le but de la proposition de loi que nous avons l'honneur de déposer.

voerd werd en — in crisistijd vooral — een onbillijke schade veroorzaakt aan de werklieden, door ongevallen getroffen welke slechts een tijdelijke werkongeschiktheid veroorzaken.

Deze werklieden ontvangen onbeduidende vergoedingen !

Voorbeeld :

Een draaier, die fr. 56.50 per dag verdient, heeft 146 dagen gewerkt gedurende het jaar vóór het ongeval; hij is — om redenen van zijnen wil onafhankelijk — werkloos gebleven gedurende 154 dagen. Hij heeft fr. 8,248.30 ontvangen voor 146 arbeidsdagen. Indien hij gedurende tien dagen ongeschikt is tot werken, zal hij tienmaal fr. 11.30 ontvangen, d. i. 113 frank !

Hadde deze werkman fr. 28.25 per dag verdiend, dan zou de tijdelijke vergoeding op grond van fr. 5.65 per dag, het gezamenlijk bedrag van fr. 56.50 bereiken voor tien dagen van ongeschiktheid.

Deze werkman kan hoegenaamd geen steun bekomen van de mutualiteitskas of van de werklozenkas !

Om aan dien ellendigen toestand een einde te maken, is het voldoende op het ongeval, dat slechts een tijdelijke werkongeschiktheid veroorzaakt heeft, de principes toe te passen die door de wet aangenomen worden voor de ongevallen welke een blijvende werkongeschiktheid of den dood veroorzaakt hebben.

Dit is het doel van het wetsvoorstel dat wij de eer hebben in te dienen.

H. DE RASQUINET.

PROPOSITION DE LOI**ARTICLE UNIQUE.**

Les mots : « en cas d'incapacité permanente ou de décès de la victime » sont supprimés à l'avant-dernier alinéa de l'article 6 des lois sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail coordonnées par arrêté royal du 28 septembre 1931.

WETSVOORSTEL**EENIG ARTIKEL.**

De woorden : « in geval van voortdurende ongeschiktheid of van overlijden van den getroffene » worden weggelaten in de vóórlaatste alinea van artikel 6 der wetten op de vergoeding der schade voortspruitende uit arbeidsongevallen, samengeordend bij Koninklijk besluit van 28 September 1931.

H. DE RASQUINET.

Isi DELVIGNE.

A. DELATTRE.

E. VAN WALLEGHEM.

W. EEKELERS.

J. VANDEVELDE.